

Arta vorbește cu noi o miniserie de dragul artei

un proiect
ASOCIAȚIA
CULTURALĂ
PATRIMONIU
PENTRU
VIITOR

partener **didactic.ro**
CANCELARIA NAȚIONALĂ
un proiect Intuitext

Episodul 6

Graham - Martín

Stropi mai mari (*A Bigger Splash*)

Autor: David Hockney (1937 -)

1967

Tehnica: acrilic pe pânză

Dimensiune: 242.5 x 243.9 cm

Localizare: TATE Britain, Londra

Martín: Ce bine și răcoare este în galerie.

[bâldâbâc]

M: Ce-a fost asta?

Graham: Aici, tocmai am sărit eu în piscină, nu mai puteam de zăpușeală, azi nu adie vântul deloc.

M: Ce norocos ești, dar și aici în galerie e plăcut. Am scăpat și eu pentru câteva ore de o zi de cuptor. Bine, la mine acasă e și mai cald acum, nu știu de ce mă plâng.

G: De unde ești?

M: Din Granada, stau aici două săptămâni pentru cursuri de limba engleză. Am venit împreună cu mai mulți colegi de școală. Și mă cheamă Martín.

G: Salut! Eu sunt Graham, sunt în California acum. La origine sunt londonez, dar îmi trebuia o vacanță cât mai departe, am plecat cu David.

M: Și cine e David? A sărit și el în piscină?

G: David e autorul lucrării pe care o privești. Și nu, am piscina doar pentru mine acum.

M: Erați la un motel?

G: Nu, e chiar o casă. Dar e destul de comun să aibă casele și piscină în zona aceasta. În plus, e mai rentabil decât în Regat, măcar apuci să te bucuri de ea mult mai des.

M: Ai dreptate. Dar eu nu am mai văzut niciodată o imagine așa de clară și luminoasă.

G: Corect. Uite ce fac câteva culori aplicate în blocuri mari. Vezi cât de mult contează cerul senin în ecuația aceasta?

M: Da, Graham, mi se pare super. Seamănă puțin cu o reclamă de vacanță în Insulele Baleare. Parcă aud și cicladele.

G: Ai dreptate, atunci când a lucrat la compoziția acestei lucrări, a avut două surse de inspirație. Pentru piscină, a pornit de la o

fotografie dintr-o carte despre cum se construiesc. Iar pentru casă, a avut în vedere una dintre schițele lui cu case californiene de acest tip.

M: Înțeleg. Nici măcar nu se vede conturul schițelor de dinainte de culoare.

G: Corect, Martín. Nu avea ce să se vadă, a lucrat direct în culoare.

M: Și a iese așa bine?

G: Păi, da. Oricum, David se pricepe foarte bine și i-a și plăcut această idee. A mai încercat de două ori ceva asemănător, lucrarea la care te uiți acum este ultima dintr-o serie de trei. Celelalte două sunt mai mici.

M: Aha, practic a exersat pictându-le pe acelea. Sunt și celelalte două tot aici?

G: Le poți vedea mai degrabă în fotografiile sau cataloage. „Stropi” și „Stropi mici” sunt în colecții private. De fapt, „Stropi” a fost vândută recent la o licitație de artă pentru o sumă colosală. Sigur găsești informații pe internet pe tema asta.

M: Ok, o să caut. Mă întreb, însă, cum a avut răbdare să picteze așa o suprafață mare de pânză cu pensula. Mai ales că petele de culoare sunt atât de bine întinse.

G: Ai un ochi foarte bun pentru detalii. Dreptunghiurile care alcătuiesc piscina, cerul, casa, practic formele de mari dimensiuni, au fost pictate cu trafaletul.

M: Îmi place cum s-a adaptat. De aceea este așa bine acoperit. Totuși, presupun că palmierii au fost pictați cu pensula.

G: Da, și alte detalii. Scaunul, de exemplu. Dar partea care a durat cel mai mult au fost chiar stropii de la săritura mea.

M: Cum așa?

G: Este și elementul central al lucrării. Și a necesitat suprapuneri atente de nuanțe din albastrul piscinei amestecat în diverse cantități cu alb. Și rezultatul este unul foarte realist, după părerea mea. Am impresia că sunt perfecte picăturile cele mai mici de la extremități. Dar și eu am sărit bine!

M: Dar cum a știut să facă acest lucru atât de realist?

G: Aici e cheia lucrării, să știi. Plecând de la un peisaj cât se poate de liniștit și static, David a știut cum să-i adauge un detaliu memorabil. A rezultat ceva dinamic. Ceea ce poate dura două secunde în realitate, va rămâne pe pânza aceasta pentru totdeauna. Și a durat două săptămâni să picteze totul.

M: Da.

G: Cred că 99% din acest răstimp a fost pentru redarea stropilor.

M: Incredibil. Într-adevăr, nu mi-ar fi plăcut la fel de mult fără ei. Cu ajutorul lor, crește puțin și senzația de adâncime în pictură.

G: Adevărat. Dar nu este singurul indiciu. Vezi trambulina din primul plan? Dispunerea ei indică un punct de fugă și creează senzația de perspectivă în pictură.

M: Ai perfectă dreptate. M-am uitat atât de mult la săritura ta, încât nu am sesizat trambulina. Iar îmi atrag atenția culorile, parcă strălucesc...

G: Nu sunt dintr-acelea pe bază de ulei. În afară de nuanțele folosite, care transpun luminozitatea foarte bine, David a început să folosească culorile acrilice. A descoperit unele care i-au plăcut foarte mult într-un magazin de profil din Los Angeles. Și a folosit cu precădere acest tip de culori o vreme.

M: Ce e special la ele?

G: Le amesteci cu apă ca să le intinzi, dar dacă vrei un efect asemănător cu acuarela, pui mai multă apă, iar dacă vrei un efect asemănător cu pictura în ulei, pui mai puțină apă. Mai au marea calitate că se usucă foarte repede, odată întinse. Exact ca și cum s-ar fi uscat direct sub soarele de azi de la piscină. Acest lucru i-a plăcut mult lui David. Mai mult, odată uscate, aceste culori devin rezistente la apă. Iar în anii 1960, când a pictat și David, comercializarea lor pentru uz artistic, abia începuse. Așadar, David a mai marcat o mică revoluție în artă.

M: Cealaltă revoluție era redarea luminii?

G: Da, dar și redarea formei stropilor. Se pare că a studiat maniera lui Leonardo da Vinci de a picta apa și micile vârtejuri care se fac în ea.

Iar dacă vrei, putem să considerăm revoluționar și faptul că a surprins ceea ce doar o fotografie ar mai putea. Cu ochiul liber, durează prea puțin săritura și stropii ca să lase o impresie puternică în memoria noastră. Chiar a zis că și-a dat seama că stropii „nu pot fi văzuți așa în viața reală, se întâmplă prea repede”. Cu toate că sunt așa rapizi, lui i-a luat destul de mult să-i picteze, după cum ți-am mai spus.

M: Dar de ce a fost atras David tocmai de această zonă?

G: Imediat după ce a terminat facultatea la Londra, a venit aici. Sigur l-au convins vremea bună și atmosfera în general mai relaxată aici. Se spune că o climă plăcută are efecte și asupra stării noastre de spirit.

M: Aici sunt de acord cu tine.

G: Da, și după o vreme, s-a și stabilit și California.

M: Te mai întreb ceva. De ce a lăsat o bandă necolorată în jurul picturii?

G: Mi-a spus la un moment dat că i s-ar fi părut prea convențional să coloreze toată pânza. În plus, mie mi se pare că așa i se dă mai mult timp ochiului să se acomodeze cu peisajul. Închide ochii și încearcă să-ți imaginezi cum ar fi arătat fără marginea necolorată. Poate ar fi fost prea mult, poate sentimentul ar fi fost mai puțin idilic?

M: Ai dreptate, nu mi-ar fi plăcut la fel de mult. Sau poate nu mai pot să-mi imaginez altfel decât a vrut David să arate.

G: Și nu e singura zonă lăsată nepictată. Privește chiar sub marginea albastră a piscinei.

M: Aha, am văzut. Ce efect! Abia se observă. Ți mulțumesc pentru indiciile acestea.

G: Mă bucur că ți-am atras atenția. La urma urmei, David este unul dintre cei mai de seamă artiști contemporani.

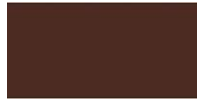
M: Am să țin minte tot ce mi-ai zis. Te las să înoți liniștit.

G: Pe curând, Martin!

Timp de reflecție

1. Caută și celelalte două lucrări din aceeași serie. Privește-le pe toate trei. Ce asemănări și ce diferențe se pot observa?

2. Corelează culorile¹ din coloana stângă cu denumirile din coloana dreaptă.

albastru ultramarin

galben Napoli

albastru cobalt

**verdele lui Hooker
*ilustrator englez**

alb titan

Siena arsă

Siena crudă

umbrin brut

3. De cele mai multe ori, David Hockney a folosit aceste culori în amestec cu alb, obținând tonuri mai deschise sau mai închise. Caută zone din lucrare și identifică de la culoare s-a pornit.

4. Pornind de la trambulină, numără planurile existente în această lucrare.

Autor: Sorina Neacșu

¹ Sursa enumerării culorilor: www.tate.org.uk